

נאום הבחולין

ואגת-בחירות הולכת ומתפשטת כבר עכ"ש, בקרב כמה מעסקיניה של מפא"י, ל"כרות שונות עוד שלוש שנים לבחירות לכנסת הבאה. הסיבה לדאגה: השמעה כי רעיונת ראש-הממשלה, **מריום אשכול**, תובעת לעצמה מקום בטוח ברשימת מועמדי המפלגה בבחירות הבאות. ● שיחות סלפון גיות רבות נהלו השבוע מצד אחד של כורר הארץ אל צידו השני. מתל-אביב ניסו לברר עם ניר-ירוק, מה דעתו של סגן ראש מיש"ל לתת לישראל באו"ם, **שלמה הילד**, על קבלת תפקיד שר-המשטרה במקומו של **בכור שיטרית**. הילל הבהיר, כי אינו מוכן ליהפך לספרדי מקצועי. הפירוש שנתן לדבריו: "אני מוכן להיות שר, אך לא אקבל את תיק-המשטרה או את תיק-הדואר, ה" מיועדים באופן מסורתי לעסקנים ספרדיים". ● **חנה למוך**, עסקנית רפ"י המכהנת גם בתפקיד ממלאת-מקומו של מזכיר ה" מפלגה **שמעון פרס**, דומה למוכרת מפא"י **גולדה מאיר** לא רק בתפקידה, אלא גם במראה החיצוני. כך לפחות חשבו דיילי המטוס בו חזרה למדן מביקור פרטי בצילי. הם זיכו אותה ביחס מיוחד וב" פניוקים, לא הסתירו את הסיבה לכך, קראו לה בשם גולדה מאיר. כשניסתה למדן ל" העמידים על טעותם לא שוכנעו, יחסו את הדבר לענווה יתרה. ● בעוד כארבעה חודשים, בשני למאסר, ייצא מנהיג רפ"י **דוד בגין** לביקור בארצות-הברית. יהיה זה בדיקו 51 שנה לאחר ביקורו הראשון באותה ארץ, 50 שנה בדיקו לאחר שהכיר שם אחות בשם **פולדה מונכס**, אותה נשא לאשה. פולדה תובעת בהודעות זו את ירח-הדבש שנדחה אז, בגלל פעילותו המפלגתית של החתן. ● בישיבת מרכז חרות האחרונה נאם את נאום הבכורה שלו **עמיחי (גדידי) פאגלין**. הוא עבר את הזמן שהוקצב לו, אך יו"ר המרכז, הח"כ **יוחנן באדר**, הסביר לו כי אינו מפסיקו, כי זהו "נאום הבחולין שלו". המושג היה כנראה העליב את גדידי, שכן הוא הגיב על דברי באדר באומרו: "אם משהו מאבד את כוח הנברא שלו, אני לא מכירי על כך בפומבי". השומעים לא הבינו כלל למה התכוון הנואם, אך בכל זאת, כדי להרעיפו, אמר הנואם שבא אחריו, ח"כ **נחמס ב" גין**: "זהו נאום הבחולין שלי במכרה, מאז ועידת התנועה". ● בועדת הכלכלה של הכנסת, שדנה בפיתוח ירושלים, התפאר ראשה-העיר, **טדי קולק**, כי הילודה ב" ירושלים היא, באופן יחסי, גדולה פי שניים מן הילודה בתל-אביב. העיר על כך אחד הח"כים הצעירים: "מה הפלא? מה אפשר לעשות בדברים בירושלים חוץ מזה?"

פצע בקרחת

במאי הסרטונים הקצרים, **דוד פרלוב**, ששרטו בירושלים זכה פעם בפרס פסטיבל ונציה, יביים סוף-סוף סרט באורך מלא. התסריטאי יהיה **ניסים אלדנר** ובאחד ה" תפקידים הראשיים יכבד **אלברט חז" קיהו**. הבמאי והתסריטאי שומרים בינתיים בטוח את תוכן הסרט, ורק חיוני מוכן לומר עליו: "זה יהיה סרט משונה מאד, משונה מאד, אבל פצצה". חברו ועמיתו של חיוקי, **יוסי כנאי**, מתכונן להופיע בקרוב בתוכנית-יחידה, שתכלול פיוזונים, סיפורים ודבריי-קשור, בסניגור הופעותיו הידועות של **איב מונטאן**. השמועות אומרות, שאת התוכנית יפיק **נחמס** (פור-טונה) **גולן**. ● בהפקתו הנוכחית של גולן, בענייה מוזר, צולמו כמה קטעים בכלי-ב שלוש, שם היה על **אריק לביא** — הרוצח בסרט — להשתולל ולנפץ את כל הבא ליד במחלקת המזון. לצורך זה הביאו לשם מלאי ענקי של קופסות שימורים יקות, שפגיעתן אינה מסוכנת. רצה ה" גורל, וקרחת טעות קטנה. לא רק שאריק עצמו לא זרק קופסות, אלא שאחרים זרקו אותן עליו, ועוד מלאות. הוא נפצע באפה, חטף צלקת בקרחתו המבהיקה ופניו כוסו כדם. זה מה שנקרא בשפת הסרטים ריא" ליום. ● האמרגן-קצין-קרבי-לשעבר **משלה ינוקא** העמיד לאחרונה את כל תל-אביב על הראש, כשסיפר בכולם על ניסיעתו הרקובה לחו"ל, ועל תוכניתו לפתוח בפארמא דיסקוטק ישראלי בשם דיסקובו. הוא באמת נסע לפני שבועיים, ולמרבת הפלא חזר כעבור ימים ספורים. התנצל ינוקא: "שיקרו אותי שעולים על סוריה, לכן מהרתי בחזרה, ובסוף מה יצא מזה? סתם כפר קטן בירדן". ● **עמיס סחה** הוא תל-אביבי בעל גוף, שמר במשך שנה שלמה על הדיסקוטק א-

יין במיסעדה

למי שהופתע לראות את בעל הגאלריה **ז'אן תירוש** שמח וקצת שתוי, הרי הסיבה: לפני שבועיים נולד לו בן זקונים, גינאי כמורה. תירוש, שהוא כבר אב לבן ולבת מבוגרים, השתולל משימחה, הסביר, כטוב ליבו ביינ: "אני עשיתי את זה. אני עשיתי". ● חתול שחור הסתובב לו כנראה לאחרונה בכית-הספר לדוגמנות של **ג'רעון**

חנה אהרוני עם בעיה וכתה באמריקה שיער אסוף במקום בולט

1979. כל זמן ששמה, באמת היה שם שקט, אך השבוע, כשנסע לערב אחד לחיפה, לחתונה של אחיו, **בולס סחה**, פרצו ל" מקום בריונים, היכו בו את אחד הלקוחות, שהוא במיקרה גם בעל דיסקוטק נתייתי. השמועה סיפרה שזה סתם חיטול חשבונות דיסקוטקאי בינעירוני. בינתיים חזר עמוס לגיב שלו, ושלום על אירופו. ● איך שהומן עושה את שלו, רואים בתמונות קחו לדוגמה את תמונתה האחרונה של **חנה אהרוני** (ראת תמונה). שהגיעה ל" ישראל ישר מארצות-הברית, או ליתר דיוק מבברלי-הילס, שבקליפורניה. חנה, הנראית כמובן, בעלה, **חיים טישמן**, וכתה שלומית בת החודשיים, לא דומה כלל ל" עצמה, כפי שהיתה פעם, כשנתגלתה כי זמרת תימניה. מה שזוכיר את הימים ההם, הוא רק ציור ישן, בו היא נראית בשמלה רקומה ובשיער אסוף, הניצב במקום בולט בירתה. ● בתצוגת האופנה של **פיר קאררן**, שנערכה במוזיאון ישראל ב" ירושלים, התפעלו כולם מהדוגמנים ב" תלבושות החלל, פרט לראשה-העיר, טדי קולק, שהעיר לשכתנו: "מה יש? שערות כאלה גם אני יכול לגדל, רק הבטן שלי יותר מדי גדולה". ● באותה תצוגה הבחינו הסדרנים בגבר שקט, לבוש בפשטות, ש" התיישב בשורות המזומנים. פשטות ה" פעתו חרתה להם כנראה, והם הורו לו לקום ולעזוב את המקום. והוא באמת קם והתחיל ללכת. רק ברגע האחרון הבחין בכך אחד ממנהלי המוזיאון, שרץ אחריו וביקשו לחזור. היה זה **נז'וביץ**, האדריכל היפאני המפורסם, שתיכנן את גן הפסלים שבו צולמה התצוגה. ● בזמן הצילומים התפלאו הצלמים לראות את קארדן בשני מקומות שונים בעת ובעונה אחת, עד ש" הסתבר שהאחד הוא האורייגנאל, והשני הוא כפילו הדומה לו דמיון מפליא. היה זה **אנדרה אויביבה**, יידו וידימינו של קארדן, אשר מתכנן איתו יחד את הדגמים.

הגדרות השבוע

כדאי לשים לב לדעותיו של איש מקצוע רב נסיון, כמו הנגראל הצרפתי **ז'אן לואי ניקו**, שהשתחרר לא מזמן מהכלא, שם ריצה עונש מאסר על השתתפותו ב" מרד הנגראלים נגד **שארל דה-גול**. ● ובכן, ניקו זה, שהוא יידו אנשי הבטחון של ישראל, חיחה את דעתו עליהם. על הרמטכ"ל לשעבר **מישה דיון** אמר: "הוא מפקד מצויין לניהול מלחמה, אולם לא כדי למנוע מלחמה". ● על יורשו בתפקיד, מלחמה, אולם באותה מידה מסוגל גם ל" נוע מלחמה". ● על יורשו **צבי צור**: "איש עדין — ספג הרבה תרבות צרפתית". ● על הרמטכ"ל הנוכחי, **יצחק רבין**: "מפקד המסוגל לא רק לנהל מלחמה, אלא גם למנוע אותה — והתפקיד השני הוא הרבה יותר קשה".

קולנוע

סרטים

חזרה אל הטבע

מורגן (גת, תל-אביב: אנגליה). הוא בן למשפחת פועלים, בעלת הכרה מעמדית, שהתחתן עם נערה עשירה (ונסה דרגרייב), מהמעמד הבורגני. הוא בעצם לא שייך לשום מעמד, ובכלל לא שייך לשום מקום, ולשום דבר, (רואים את זה היטב בחלום הנפלא שלו, שבו הוא יושב על כסא של רופא שיניים, בתוך שדה גרוטאות, עם שוטר לימינו, ובני כל המעמדות מוציאים אותו להורג בירייה).

מורגן אינו מתאים לחיים, לחוקים, ול" הגבלות הממלאים אותם, ולכן הוא מנסה כל הזמן להשתחרר, ולחזור אל הטבע, אל החופש המוחלט. הוא חולם את כל העולם בצורת יער פראי, והווה את כל האנשים סביבו כחיות בטבע.

צחק להמונים. מורגן יכול היה להיות סרט יפה, משום שהדמות של הגבר שלא התבגר, שאינו מוכן להיכנע למסגרות של החיים, היא דמות קוסמת, ודויד חונדג גם משחק אותה בצורה מקסימה.

אבל הסרט שהיה צריך להיות כולו פנטזיה גדולה, שהיה צריך להכניס בצופה את הגעגועים של מורגן אל הטבע, אל ה" חופש מתרבות, הוא בדיקו ההיפך ממה ש" צריך היה להיות.

הוא מלא מוסכמות, משפטים מהוקצעים, ופתגמים על החיים. הוא מלא חיקויים של סרטים קודמים, משלים ונמשלים. כל רעיון ניתן בו בצורה גסה, המונית, וההמון באמת מבין, וצוחק.

הסרטה

בן המלך והעניה

היה היתה סופיה לורן. היא היתה רועה עניה מאד, וזאת היה לה מה לאכול. כל בוקר היא היתה הולכת לשדה, לרעות את הצאן שלה, ובערב היא היתה חוזרת ה" ביתה, אל האמא החורגת שלה, ועושה אמבטיה בחבית.

עד שיום אחד מצא אותה הנסיך עומר שריף. הוא התאהב בה ממבט ראשון ורצה לקחת אותה לארמון שלו. אבל המכשפות הרעות, והאמא החורגת, וכל האנשים ה" רשעים, לא רצו שהמלך יחתן עם לכו" כית ולא נתנו לו. או הוא התחתן איתה בכל זאת. אבל זה היה רק בסוף. ● **כסף ואשה**. כל זה בכלל לא אגדה, זה רק סרט, שנקרא היה היה. סופיה לורן, מן המאה השמונה-עשרה, מסתובבת לה בסמך ההסרטה, עם תלבושות מתאימות, וקרלו פונטי, מן המאה העשרים, מסתובב לידה ר" דואג לה. כי הוא השקיע בסרט זה את ה" כסף שלו ואת האשה שלו.

עומר שריף, מאותה המאה של סופיה, עם בגדים מתאימים, יושב לו בהפסקות בכסא הסמוך, ושותק. כששואלים אותו מה דעתו על בת ווגתו החדשה, הוא אומר

ונסה דרגרייב ב"מורגן" מוות אצל רופא השיניים